

La "Poarta Sfântă"- Bacău

Iubiți pelerini, membri Asoc. Sf. Vincențiu de Paul, veniți la "poarta milostivirii", cuvintele pe care le auzim cel mai des și pe care le găsim scrise pe poarta milostivirii și pe imaginile care-l reprezintă pe Dumnezeu cel milostiv sunt:

"Fiți milostivi precum Tatăl vostru este milostiv" (Lc. 6,36).

Atrași de aceste cuvinte am venit la "Poarta Sfântă", călăuziți de ele vom pleca spre casele noastre, în viața noastră de fiecare zi, ne vom strădui să le trăim din ce în ce mai mult. Pornim de la convingerea pe care ne-o dă credința că Dumnezeu acordă milostivire și ne cheamă și pe noi să fim milostivi cu semenii noștri.

Condiția esențială a primirii milostivirii divine, pe care o precizează Sf. Pr. Papa Francisc, inițiatorul declarării Anului Milostivirii este umilința mărturisirii păcatelor la Sf. Spovadă și o încredere totală în Dumnezeu.

La rândul nostru suntem chemați să fim milostivi cu cei din jurul nostru. Împlinim concret datoria de a fi milostivi săvârșind faptele de milostenie sufletească și trupească pe care le știm din catehismul catholic.

A fi milostivi e și ușor și greu. Mai greu e să fim statornici și în trăirea milostivirii. Relativ ușor este a împlini faptele de milostenie trupească: a da de mâncare și de băut, a da de îmbrăcat și a adăposti, a vizita pe bolnavi și a îngropa sau a participa la înmormântarea celor răposați. Mai greu este a împlini faptele de milostenie sufletească: a sfătui și a învăța, a dojeni, a mângâia, a ne ruga pentru cei vii și cei morți, dar cele mai grele fapte de milostenie care fac parte din această categorie sunt: a ierta și a cere iertare și a suporta cu răbdare jignirile, nedreptățile, violențele de orice natură pe care le primim din partea aproapelui. Asupra acestora voi reflecta în mod deosebit.

- a. Ca să avem putere, privim la Isus care, înălțat pe cruce, prima rugăciune care a făcut-o a fost pentru dușmanii săi, o rugăciune pornită din inima sa preamilostivă: "Tată iartă-I căci nu știu ce fac" (Lc. 23, 24). Se roagă și-I iartă pe cei care l-au insultat, pentru cei care l-au condamnat și care încercau să-i facă cât mai amare și ultimele ore din viață.

b. Trebuie să învingem greutatea iertării aproapelui gândindu-ne că trebuie să purtăm ca Tatăl ceresc, care nu vrea moartea păcătosului ci vrea să se întoarcă și să trăiască. Dumnezeu îi iubește pe toți, pe toți îi vrea mântuiți. Domnul ne iubește pe toți. Cu ce măsură?! Fără măsură, dăruindu-ne totul, dăruindu-se pe sine până la ultima picătură de sânge.

Care este măsura iubirii adevărate față de aproapele? Ne răspunde Sf. Augustin: o singură măsură – să iubim fără măsură. Nu putem pune limite iubirii, iertării chiar dacă cineva ne-a greșit foarte mult. Nu există limite în fața iubirii, iertării, milostivirii.

Numai cine iartă total este și el iertat deplin....”și ne iartă nouă greșelile noastre....”

Să ne rugăm să fim capabili să iertăm, să avem iertare, să fim milostivi, să suportăm cu răbdare....

Atâta obidă se adună în noi încât suntem în stare să-i criticăm pe toți, să ne răzsbunăm pe toți, să-i excludem de la milostivirea noastră pe toți. Sau cel mul să le spunem: ”să trăiești bine dar departe de mine”.

Dar să nu uităm: numai adunând bunuri pe care hoții nu le fură, molia nu le roade, rugina nu le distruge, putem să ne mântuim.

Citeam în beviar vinera trecută din Scris. Sf. Ap. Paul către Corinteni, că dorim și vrem să ajungem în locuința pregătită nouă în ceruri. Dar acolo nu putem ajunge goi spune Sf. Paul – cu mâine goale, ci cu faptele de milostenie trupească și sufletească.

Să ne rușinăm că n-am adunat, ori am adunat prea puțin până acum, dar să ne încurajăm că avem un Dumnezeu așa de milostiv cu noi.

Să ne silim să ne îmbogățim sufletește cu faptele de milostivire. De aceea am venit azi la poarta milostivirii Domnului ca să-i înțelegem milostivirea și să ne hotărâm la trăirea milostivirii!

AMIN

Transcriere: Marilena Bartic